

må dog stadig betragtes som noget subsidiært i forhold til skolernes egentlige formål, uanset at de nævnte kursus nu må ses som en foranstaltning med selvstændig eksistensberettigelse.

Der har ikke i de senere år været grundlag for at holde skolerne åbne i sommermånederne; som tidligere har de været udlejet til forskellige rekreative formål af social karakter.

I samråd med ungdomsudvalget er skolernes faste personale siden efteråret 1951 reduceret fra 53 til 38 (hvoraf 13 gør tjeneste på de to skoler, der anvendes til arbejdsmandskursus), således at man i de perioder, hvor kapaciteten udnyttes fuldt ud, supplerer med løsere tilknyttet medhjælp. Ordningen har stort set virket tilfredsstillende, men den løse medhjælp har selvsagt ikke kunnet stå til rådighed for skolerne på samme måde som de faste funktionærer og har navnlig kun i meget begrænset omfang kunnet aflaste disse i undervisningen og det i sig selv ret krævende arbejde med eleverne i fritiden.

For de tilbageblevne funktionærer har man skabt udvej for optagelse i børneforsorgens pensionskasse, og samtlige funktionærer — med en enkelt undtagelse — er nu sikret pension, stort set svarende til statens.

Som nævnt er det ved en tilpasning af pladsantallet efter det skiftende behov lykkedes at opnå en forøget udnyttelse af de igangværende skoler. I sæsonerne 1950—51, 1951—52 samt 1952—53 disponerede man således gennemsnitlig i vintersæsonen over henholdsvis 600, 400 og 415 pladser til unge arbejdsløse; antallet af fremmødte var i nævnte sæsoner henholdsvis 1078, 1002 og 941 elever, og antallet af elevdage har udgjort 69 564, 51 824 og 72 814. Gennemsnitsbelægningen pr. dag i nævnte vintersæsoner var henholdsvis 269, 245 samt 237 svarende til en belægningsprocent på 44,8, 61,1 og 79 pct.

Det gennemsnitlige antal elevdage pr. elev har i de nævnte sæsoner udgjort 65, 52 og 77 dage, altså en stabilisering i den sidst forløbne sæson. Også andre forhold synes at pege i retning af stabilere klientel; langt færre forlader nu skolerne efter et ganske kort ophold; antallet af frivillige er steget i forhold til antallet af andre henviste; antallet af vægringer ved at efterkomme henvisning har vist sig faldende; antallet af arbejdsløshedsforsikrede deltagere, der i 1950—51 var 33 pct. var i 1952—53 steget til 44 pct. Disse tendenser må sikkert for en stor del tilskrives, at man — med hjemmel i den foran omtalte nye bestemmelse i lovens § 4, stk. 6 — ved cirkulære af 13. november 1951 anmodede samtlige offentlige arbejdsanvisningskontorer m. v. om at ville medvirke til, at der til skolerne kun hen-

vises sådanne unge, som har personlige forudsætninger for optrænings- og uddannelsesmæssigt at få noget positivt ud af opholdet. Jævnslidende hermed har man ved hjælp af pjecer, radioreportage, film etc. søgt at udbrede kendskab til skolernes arbejde.

Også oplysningerne om elevernes arbejdsforhold peger i retning af bedre klientel på skolerne, idet værdien af arbejdsydelse er steget betydeligt, navnlig i den sidst forløbne sæson; et øget antal elever har kunnet lønnes på akkordbasis, og den gennemsnitlige akkordløn er steget fra 2,30 kr. i 1950—51 til 2,65 kr. i 1951—52 og 2,95 kr. i 1952—53, i hvilket skoleår arbejdslønnen til elever iøvrigt udgjorde 39 pct. af den samlede udgift ved skolernes drift.

De unge arbejdsløse skal ifølge loven beskæftiges 36 timer ugentlig ved arbejdsopgaver, som ikke for tiden kan forventes taget op. Der er ved samarbejde med kommuner, lodsejerlaug, statsskovvæsenet og statens jordlovsudvalg lagt vægt på at fremskaffe arbejdsopgaver af så direkte produktiv art som muligt.

Undervisningen af eleverne har gennemsnitlig strakt sig over 18 timer ugentlig og påbegyndes normalt på basis af almene fag som dansk, regning og samfundslære. Man har — på grundlag af erfaringerne på Statens arbejdsmandskursus — i de seneste sæsoner forsøgt derudover at give de elever, som måtte ønske det, adgang til en mere kursuspræget undervisning indenfor elementære arbejdsmandsfag, som f. eks. forskalling og betonarbejde, rørlægning og motorpasning, lagt an som rent praktiske demonstrationer i fuldt arbejdsformat og med hovedvægt på behandling og vedligeholdelse af værktøj og materiel, kendskab til moderne materialer, forståelse af arbejdstegninger etc. Interessen for og tilslutningen til disse kurser peger i retning af, at denne undervisningsform er værdifuld og tjener til at fastholde interessen for skoleopholdet.

Statens udgifter i forbindelse med skolernes drift har i de forløbne 3 sæsoner (med fradrag af det kommunerne i henhold til lovens § 9, stk. 2 påhvillende tilskud af 2 kr. pr. kalenderdag) udgjort: 1950—51: 2 066 000 kr., 1951—52: 1 565 000 kr. og 1952—53: 2 036 000 kr., hvilket svarer til en udgift pr. deltagerdag på henholdsvis 29,70 kr., 30,20 kr. og 27,96 kr. Ved en vurdering af den samfundsmæssige merudgift ved at have de unge arbejdsløse på de arbejdstekniske ungdomsskoler fremfor at have dem gående arbejdsløse må de nævnte udgifter imidlertid reduceres med visse beløb, der måtte være sparet i understøttelse til de pågældende, ligesom man må tage i betragtning